ह्रा यस्य · मध्ये अग्रे चोपनतम् स्थानद्वयेऽपि वक्रम् · व्रणमीर्ममरुः रोगजो ग्रन्थिरित्यर्थः · अथ य एष आनत इत्यादिश्रुतेः (११.७.३.३) मध्याग्रोपनतमित्युक्तम् अन्यत्सर्वं शाखान्तरात् ।

अभावे खदिरबिल्वरौहितकान्[1] ॥९॥ निवृत्ते पालाशस्य यूपस्याभावे खंकान् यूपान्कुर्यात् शाखान्तरात् ।

खदिराभावे सोमऽइतरान् ॥१०॥ सोमे मुख्यः खादिरो यूपो भवति खदिरस्याभावेऽलाभे इतरान् बैल्वान्रौहितकान्वा[2] यूपान्कुर्यात् · केचित् बहुवचनात्पालाशमपि खादिराभावे सोमे इच्छन्ति नेत्यपरे । सोमशब्देन तदङ्गभूतोऽग्नीषोमीयो लक्ष्यते सोमयागस्य यूपेन प्रयोजनाभावात् ।

स्रुवेणोपस्पृशति विष्णवे त्वेति (५.४२) ॥११॥ स्रुवेण घृताक्तेन छेदनप्रदेशे तं यूपवृक्षमुपस्पृशति । तत्राहापस्तम्बः देवस्त्वा सविता मध्वानक्त्विति स्रुवेण सर्वतो मूलं पर्याणक्तीति[3] · मानवे च विष्णवे त्वेत्यनेन पर्यनक्तीति · काठके देवस्त्वेत्यक्तेति · अतः स्रुवेण स्थाल्याज्यमादाय यूपवृक्षस्य मूले छेदनस्थाने परितोऽञ्जनं कर्तव्यमित्यर्थः ।

ओषधऽइति (५.४२) कुशतरुणं तिरस्कृत्य स्वधितऽइति (५.४२) परशुना प्रहरति ॥१२॥ दर्भतृणमन्तर्धाय कुठारेणान्तर्हितस्य तृणस्योपरि प्रहरति छेदनाय प्रहारं मुञ्चति ।

प्रथमशकलं निदधाति ॥१३॥ यूपे छिद्यमाने यः प्रथमः शकलः पतति तं प्रथमं शकलं यूपावटमध्ये प्रक्षेपार्थं क्वचित्सुगुप्ते देशे अनाशार्थं स्थापयतीत्यर्थः यथा न गच्छति · स यं प्रथममित्यादिश्रुतत्वात् (३.६.४.१२) · अत्र हरिस्वामिनः यः प्रथमः शकलोऽपच्छिन्नस्तमादत्ते यूपावटेऽवधातुम् अन्यानपि चादत्तऽएव स्वरवे शुक्रामन्थिप्रचाराय चेति ।

अनक्षस्तम्भं वृश्चति ॥१४॥ तं प्रकृतं यूपवृक्षमनक्षस्तम्भं छिनत्ति · सामर्थ्यात्तदेकदेशः स्थाणुरनसोऽक्षं स्तभ्नातीत्यक्षस्तम्भः न अक्षस्तम्भोऽनक्ष-

---

१) रौहित° १. MAB. रोहित° १. रौहीत C. २) °न्रौहीत° C. B (sec. m.)
३) Thus ABC. (°र्यणा° C.)